

III TAVALINE PÜHAPÄEV A AASTAL

(Esimene lugemine Js8 ,23b- Js9 ,3)
Lugemine prohvet Jesaja raamatust:

Nii nagu Jumal põlgas muistsel ajal ära Sebuloni ja Naftali maad, nõnda austab ta tulevikus mereäärset teed, Jordanitagust maad, paganate piirkonda. Rahvas, kes kõndis pimeduses, on suurt valgust näinud. Nende peale, kes elasid surmavarju maal, on valgus paistnud. Sina andsid neile suurema hõiskamise ja rohkendasid nende rõõmu. Nad rõõmustavad sinu palge ees, nii nagu ollakse rõõmsad lõikuse ajal ja rõõmustatakse saaki jagades. Sest ikke, mis teda rõhus, ja kepi tema turjalt - tema sundija vitsa - oled sina puruks murdnud nii nagu Midjani päevil.
See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps27 l. 4ab. 7-8. 13-14 R:1a)
R: Issand on mu valgus ja mu lunastus.

Issand on mu valgus ja mu lunastus,
keda peaksin kartma?
Issand on mu elujõud,
kelle ees peaksin värisema?
R:

Vaid üht ma olen palunud Issandalt,
seda üksnes ma ihkan,
et ma saaksin olla Issanda kojast
kõik mu elupäevad.
R:

Ometi ma usun, et saan näha Issanda headust
elavate maal.
Oota Issandat ja ole tugev.
Sinu süda olgu kindel. Looda Issanda peale!
R:

(Teine lugemine 1Kol ,10-13.17)
Lugemine püha apostel Pauluse esimesest kirjast korintlastele:

Ma manitsen teid, vennad, meie Issanda Jeesuse Kristuse nimel, et te elaksite üksmeeles ja et teie vahel ei oleks lõhenemist. Olgu teil üks süda ja üks mõtteviis. Kloe pere, mu vennad, on mulle teie kohta teada andnud, et teie seas on lahkmeelt ja riidu. Ma pean silmas seda, et mõni teie seast ütleb: "Mina olen Pauluse poolt" või "Mina olen Keefase poolt" ehk "Mina olen Kristuse poolt". Kas Kristus on mitmeks jagatud? Kas on siis Paulus teie eest risti löödud? Või on teid Pauluse nimesse ristitud? Sest Kristus ei ole mind läkitanud ristima, vaid evangeeliumi kuulutama, kuid mitte inimese tarkuse sõnadega, et Kristuse rist ei saaks tühiseks.
See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Mt 4,17)

Halleluuja. Jeesus kuulutas evangeeliumi Jumala riigist
ja parandas kõiki, kes olid haiged ja vigased. Halleluuja.

(Evangeelium Mt4 ,12-23 lüh. 12-17)
Lugemine püha Matteuse evangeeliumist:

Kui Jeesus sai kuulda, et Johannes oli vangitorni heidetud, läks ta Galileasse tagasi. Ta jättis maha Naatsareti ning asus elama Kapernauma, järveäärsesse linna Sebuloni ja Naftali maal, et läheks täide, mis prohvet Jesaja kaudu on öeldud: "Sebulonimaa ja Naftalimaa - maa järve ääres, sealpool Jordanit, paganate Galilea; rahvas, kes istub pimeduses, on suurt valgust näinud. Ja neile, kes istuvad surmavarju maal - neile on koitnud valgus". Sellest ajast peale hakkas Jeesus kuulutama: "Parandage meelt, sest taevariik on lähedal!" Aga kui ta Galilea järve rannal kõndis, nägi ta kahte venda, Siimonit, keda nimetatakse Peetruseks, ja tema venda Andreast võrke vette laskmas, sest nad olid kalurid. Ja Jeesus ütles neile: "Käige minu järel ja ma teen teist inimesepüüdjad". Sedamaid jätsid nemad oma võrgud ning läksid tema järel. Ja kui ta sealt edasi läks nägi ta teist kaht venda - Jaakobust ja Johannest, kes koos oma isa Sebedeusega paadis võrke parandasid. Jeesus kutsus neidki. Ja nad jätsid sedamaid oma paadi ja isa ning läksid tema järel. Aga Jeesus käis läbi kogu Galilea, õpetas nende sünagoogides ja kuulutas rõõmusõnumit kuningriigist ning tegi terveks kõik haiged ja vigased rahva seas. See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, kord seisis üks mees abielulahutuse äärel: tema naine soovis täiesti ootamatult nende pikaajalise abielu lõpetada ja omaette elama minna. Mees ei saanud kuidagi aru, mis oli selle põhjuseks - tema arvates oli abielu olnud üpris suurepärase ja mugavalt toimiv. Kohtunik saatis nad perepsühholoogi jutule, kes küsis jutu sees mehelt: "Muide, kas te oma naist ikka veel armastate?" "Jah, muidugi," vastas mees. "Ja millal te seda talle viimati ütlesite?" - "Kakskümmend viis aastat tagasi, siis kui me abiellusime," vastas mees, ning märganud psühholoogi pilku, lisas kähku selgituseks: "Aga ma ei ole ju vahepeal oma meelt muutnud!"

Armsad õed ja vennad, kas teie usute seda meest? Kas pole see lihtsalt eneseõigustus, mille tagant paistab pigem ükskõiksus? Aga nii, nagu oli tolle mehe armastuseavaldamisega oma naisele, samuti on ka meie suhtega Jumalasse. Aja jooksul muutub paljugi, kuid paljas harjumus ei saa kunagi asendada armastust. Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, vähemalt algul tahab iga inimene tahab oma elus midagi head korda saata. Paraku tormab noore inimese ettekujutus ja tahtmine reaalsusest ette, ilma et ta küsiks, milles see hea tegemine üldse seisneb. Paljudes elulugudes võib märgata, kuidas hiljem tunnistakse, et alguses oli kõik vaid emotsionaalne impulss, mis sundis inimest senituntust lahti ütleva ja pea ees tundmatusse viskuma. Nii läksid paljud vabatahtlikena sõtta, teised misjonitööle, maailmaränduriteks või kloostriisse.

Alguses oli kõik põnev ja täis lootusi. Noor inimene oli selle üle uhke, et ta on leidnud oma tee päris ise. Alles hiljem tuleb seista oma tegude tagajärgede ees, ja keegi ei oska enam öelda, kuidas oleks elu kulgenud ilma selle emotsionaalse otsuseta.

Juhtub sageli, et kõik see, mis oli alguses ideaal, on hiljem vaid harjumus, mille mõtte järgi ei julgeta enam küsida, mille puhul võib selguda, et saavutatud pole midagi head, vaid pigem mõttetut.

Noorusaastatel tundub ikka, et inimese elutöö peab seisnema milleski erilises. Missugune noor inimene oleks rahul perspektiiviga, et tema elu võiks hiljem kokku võtta: ta oli ainult kalur... See kõlab nii, nagu oleks kogu tema elu olnud vaid üks suur allaandmine. Võibolla alles vanemana hakkab inimene aru saama, miks pole see vastus nii negatiivne, miks võib kaluri elu olla õnnelikum ja ühiskondlikult produktiivsem kui selle inimese oma, kel olid suured plaanid

ja kõrged ideaalid, kuid kes viimaks tegi õnnetuks nii teised kui iseenda.

Jeesuse jüngritel, võib öelda, oli õnne - vähemalt niipalju, et neid polnud seni värvatud tol ajal israeliitide seas väga populaarsete poliitiliste pistodamõrvarite hulka, kes omal viisil Iisraeli vabaduse eest võitlesid. Mõned Jeesuse jüngrid olid olnud enne Ristiija Johannese õpilased. Nii nagu kõik noored inimesed, tundsid nemadki tungi olla midagi paremat kui eelmised põlvkonnad, ja siin mängis saatus nende kasuks - nad kohtasid Johannest ja hiljem Jeesust, ning käisid nende järel. Ometi pidid ka nemad varem või hiljem mõistma, et olla Jumala saadik pole mingi lust ja lillepidu. Kui Jeesus kinni võeti ja hukati, pugesid nad pakku. Peetrus salgaski oma Issandat kolm korda - sedasama Issandat, kellest ta oli tunnistanud, et tema on Jumala Poeg.

See sündis tegelikult üsna lühikese aja vältel. On väga suur vahe Peetruse vahel, kes Jeesuse kinnivõtmise ajal mõõgaga ülempreestri sulase kõrva maha raius ja oli valmis koos oma õpetajaga surema, ning selle Peetruse vahel, kes polnud võimeline ülestõusnud Jeesusele usutavalt vastama, kas ta teda armastab, ning kes polnud kindel, kas üldse keegi saab teda pärast tema argust ja reetlikkust enam usaldada. Noorest tulisest Peetrusest oli saanud lühikese ajaga kahtlustest puretud täiskasvanu.

Armsad õed ja vennad, võibolla omandab ka meie elulugu vahel sarnaseid jooni, ja me pole päris kindlad, kas Jumal saab meid veel usaldada, kas meie eneseusaldus ei ole päris kadunud. Aga kui see ongi nii, ka siis tuleb minna edasi, nii nagu Jeesuse jüngrid pärast tema taevasseminekut. Nad kogusid end ja läksid täitma oma ülesannet, nii hästi kui nad suutsid.

Ühel hetkel leiab igaüks end vana ja väsinuna, võibolla elus veidi pettununa, ning kõik on teisiti kui siis, kui uskusime, et Jumal on meile lähedal, lausa nii lähedal, et saame teda puudutada. Kuid oma kohust tuleb täita samamoodi nii noore ja tulipäisena kui ka küpse täiskasvanuna. Inimese teekond siin maailmas on lihtsalt pikem ja käämulisem kui see noorena tundub. Valgus on ilmunud meile suunda näitama, maailm ise on endiselt pimeduses. Kuid ainult nende jaoks, kelle vaim on veel elus, on veel lootust, et Jeesus teeb nad terveks igaviku jaoks. Aamen.